

lærte ganske godt hvad han behøvede som Borger i Allmindelighed. Det var vel lidt anstødeligt, at et Menneſſe paa 22 Aar ſkulde confirmeres; men jeg troer dog, at Staten godt kunde være ſjent med, at han lærte at kende Gud og ſine Pligter.

H. M. Petersen: Med Henſyn til den foreliggende Sag om Udſkrivning af Skolen, da har jeg allerede ved Sagens første Behandling i det væſentlige udtalt min Mening derom; men med Henſyn til det foreliggende Vndringsforſlag, ſom er ſtillet af 15 ærede Medlemmer, da forekommer det mig, at man deri blander to Ting ſammen. Det forekommer mig nemlig, at man betragter Skolegangen for at være det ſamme ſom Dplyſning. Det er to meget væſentlig forſkjellige Puncter; man kan være meget godt oplyſt og dog kun have gaaet lidt i Skole, og den Dplyſning, man ſaaer ved privat Underviſning enten af Forældre eller andre Perſoner, ſom muligt kunne være iſtand til at bibringe Børnene Kundſkab, den er i Reglen meget bedre end den, man ſaaer i Skolen. Man kan lære i Skolen at regne og læſe, men naar man gaaer ud i Verden, og man har lært i Skolen at regne Reguladetri og Brøk, og man ſaa spørger: kan Du regne Reguladetri i brudne Tal, ſvares der ja, og naar man ſætter et Stykke op for ham, ſaa kan han regne det, men ſætter man ikke Stykket op, ſaa kan han ikke regne det, og det er, fordi han mangler Skolelæreren til at ſætte Maſſinen i Gang. Med Henſyn til hvad der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amt (Condrup) og ligeledes for Viborg Amt (Chr. Jenſen), da undrer det mig meget, at de Herrer ſyddſke Rigsdagsmænd intereſſere ſig ſaa meget for denne Sag. Det er i Jylland ofte Tilfældet, at Børn boe meget langt fra Skolen. Jeg har ſelv lidt Bekendtkab til den ſyddſke Almue, og det er blevet mig ſagt, at det var ødelæggende med den lange Skolegang. De ſige: vi kunne meget godt lære vore Børn hjemme og bedre end de lære i Skolen, men det maae vi ikke, vi ſkulle ſende dem i Skolen, ellers maae vi betale Mulct. Naar de alſaa hjemme kunne lære deres Børn og det endog bedre end i Skolen, da

ſynes det dog, at det vilde være altfor uretſfærdigt at tvinge dem til denne Skolegang. Jeg kan derfor paa ingen Maade ſtemme for Vndringsforſlaget, og haaber, at det ærede Thing vil forkaſte Forſlaget.

Chr. Jenſen: Den ærede ſidſte Taler talte, ſom om det var en Straf for Forældrene, at de ſkulle holde deres Børn til at gaae i Skole, eſterſom de kunde lære Mere og bedre hjemme end ved at gaae i Skole; men jeg har jo ikke ſagt, at de ikke ſkulde kunne confirmeres, fordi de ikke havde gaaet i nogen Skole, naar de kun havde de fornødne Kundſkaber. Det er mig ligemeget, hvor fra de ſaae diſſe Kundſkaber, naar de blot have dem; men det er kun, naar de ikke have lært Noget, at jeg mener, at de ikke aldeles bør udſkrives af Skolen, medmindre de have i en ſaa kort Tid, ſom den foreſlaaede, beſøgt Skolen, for at det ikke ſkal overlades ligegyldige Forældre at kunne ſige: Naar Dit Barn er 14 Aar, kan Du ſaae det udſkrevet af Skolen, hvad enten det kan Noget eller ikke. Det er det, jeg vil have. Forældrene ſkulle ikke have denne Forſikkring, medmindre de have ladet deres Børn gaae den her omhandlede Tid i Skole, eller at de have lært ſaa Meget, at Skolebeſtyrelſen finder, at de ere modne til at forlade Skolen; thi ſaa kan der ikke være mere Tale om, at de ſkulle gaae i Skolen længere, og det er der viſt ikke Noget, der har til Henſigt med Vndringsforſlaget. Derfor ſynes det mig virkelig, at, eſterat man har vedtaget § 2, er der ingen Fare ved at vedtage dette Vndringsforſlag.

H. M. Petersen: Gvilken Henſigt de ærede Forſlagsſtillere have havt med at ſtille Forſlaget, kan jeg naturligviis ikke ſige, men hvad der ſtaaer paa Papiret kan jeg ſee, og hvis Forſlaget bliver vedtaget, vil § 3 komme til at lyde ſaaledes, ſom jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæſe: „Ethvert Barn ſkal, naar det har fyldt ſit 14de Aar, og i intet af de ſidſte 4 Skolehalvaar har uden lovlig Grund forſømt $\frac{1}{4}$ af de ſkolepligtige Dage, paa dets Forældres eller Børges Forlangende fuldſtændig udſkrives af Skolen og meddeles det derom nødvendige Vidneſbyrd.“ Jeg ſynes, at det deraf ganſke